

Zámek se stal místem, kde vznikla na literárních dílnách kniha povídek Tajemství zámku Loučeň.

Foto: Petr Jan Jurečka a archiv

Loučeň je plná tajemství

Žijí tady duchové a odhalují hlavní hrdince, že i její život je se zámek Loučeň osudově propleten. Během detektivní cesty do historie se čtenář bude smát, dojímat i tajit dech. Ve stejný den, kdy vyjde nový román Dana Browna se záhadnou zápletkou z Prahy, dá i Loučeň vědět světu, že má svá tajemství.

Jeden z nejnávštěvovanějších českých zámků ve středních Čechách hostí 9. září autorské čtení v knižecích komnatách, které provází křest knihy Tajemství zámku Loučeň Dany Emingerové a jejích žáků.

„Když jsem Danu v roce 2019 potkala a viděla, co se svými studenty dokáže, nalákala jsem ji k nám psát o zdejšího šlechtického rodu,“ vzpomíná majitelka zámku Kateřina Šrámková, proslulá vymýšlením nápaditých zámeckých prohlídek.

Týmový duch

„V průběhu pěti let vznikala na loučeňských literárních dílnách sbírka povídek, výjimečná tím, že je výsledkem týmového ducha. Detaily his-

torek jsou samozřejmě vymyšlené, ale fantazie autorů se drží toho, co se opravdu stalo.“ Loučeňské příběhy čtenáře provedou dvěma staletími od napoleonských válek až po nástup komunismu.

Pestrá mozaika povídek je inspirovaná skutečnými osudy rodu Thurn-Taxisů, kteří se do českých zemí nezapsali jen tradičními poštovními službami, ale byli i u zrodu železnic, automobilů a českého fotbalu.

Kuchařky, šlechtici i jejich nemanželské děti

V textech vystupují šlechtici, kuchařky, podkoní i nemanželské děti knížat. Stránky obohacují verše básníka R. M. Rilkeho, který Loučeň navštěvoval, stejně jako skladatel Bedřich Smetana či spisovatel Mark Twain.

Vedle archivních pramenů autoři čerpali také z legend, kronik a dobových novin. Tak vznikly úsměvné příběhy o princovi Alexandrovi, který měl čtrnáct levobočků, o jeho matce Almerii hledající v cestářském šterku ametysty či o výtvarně nadané princez-

ně Marii, jež poslala do francouzského časopisu akt svého učitele malby.

Na pozadí historických povídek se odvíjí i příběh spisovatelky Majky, která přijíždí na zámek sestavit publikaci o tradičních pokrmech zdejšího šlechtického rodu.

„Proto kniha obsahuje i recepty. Čtenář tak nejen listuje dějinami, ale doslova je ochutnává,“ směje se Dana

vatel i jejich poddaných. Spisovatelka střídavě píše, sní a bloudí minulostí, až objeví, že i v jejích žilách koluje modrá krev okouzlujícího prince.

„Dodnes se v loučeňské hospodě vypráví, že většina místních má geny Alexandra Thurn-Taxisa,“ potvrzuje pravděpodobnost zápletky kastelán Vratislav Zákoutský.

Unikátní projekt

„Ten barák je inspirativní jako kráva,“ nechal se slyšet spisovatel Ondřej Neff, který se na dílnách také jako lektor podílel. „A kdo jiný než šílenci by se pustili do takového projektu – příběhů lásky, zrad, vášně, ale i převratných vynálezů.“

Spolu s režisérem Milanem Šteindlerem je kmotrem zábavné i poučné knihy, o které historik Jiří Senohrábek vážně říká: „Ani na mezinárodní úrovni nenajdeme mnoho příkladů, které by dokázaly tak vtipně, dojemně a zároveň seriózně propojit historické dědictví s komunitním psaním.“

„Na kurzech vždycky vytryskne až neuvěřitelně sil-

ný proud inspirace a tvůrčí energie. Sršíme nápady a každý se pak těší na připomínky od ostatních, aby mohl své dílo vylepšit. Názorová pestrost při zpětné vazbě všechny rychle posunuje kupředu,“ vypráví Nataša Richterová o fungování týmu.

Jeho členem je i fotograf Petr Jan Jurečka, který obohatil archivní snímky ze zámeckých sbírek svými strhujícími fotografiemi z dnešní Loučeň.

I návštěvník samozřejmě může odhalovat tajemství zámku a zjišťovat, že nic není tak, jak se na první pohled zdá. Že na Loučeni skutečně straší. Že cesty časem umožňují zázračné víno. Že každá rodina ukrývá třináctou komnatu. Že rodové vzorce se opakuji. A také, že si máme vážit toho, co máme, protože zítra už to mít nemusíme. A jak říká jedna z postav: „Jsme tu příliš krátce na to, jak dlouho tady pak nebudeme.“

A právě tato věta vystihuje Tajemství zámku Loučeň – knihu, která připomíná, že minulost nikdy docela neusnula. — jan

Ten barák je inspirativní jako kráva

Ondřej Neff, spisovatel

Emingerová, která jednotlivé autorské povídky citlivě propojila současnou dějovou linkou. Její hlavní hrdinka Majka pročítá dobové archivy, prochází knižecí komnaty, objevuje knihovnu a poznává okolí zámku. V navštívených zákoutích se jí začínou vynořovat příběhy původních oby-